

<p><u>The Real Devil</u></p>	<p>Īstenais velns</p>
<p>Sātans, velns, ļaunie gari, Lucifers, grēks, ļaunums... ļaunums. Es domāju, ka vairums cilvēku vienā vai otrā savas dzīves posmā aizdomājas par šīm lietām, nerodot apmierinošas atbildes uz visiem šiem jautājumiem. Šī prezentācija aplūkos tos no Bībeles redzes viedokļa – jo Bībele ir Dieva vārds un tajā ir rodamas īstenās atbildes uz šiem jautājumiem, kurus mēs sev apzināti vai neapzināti uzdodam. Un es gribētu, lai jūs aprastu ar domu, ka Bībeles traktējumā “Sātans” nozīmē pretinieku un, ka kosmiskajā telpā nav tādas būtnes kā Sātans. Tieši tā – nekur kosmiskajā telpā nav tāda burtiska pūķa ar septiņām galvām un desmit ragiem. Viss ļaunums, ar kuru mēs sastopamies savā dzīvē, ir Dieva pieļauts, ir Viņa ziņā. Un grēks – jā, grēks, mūsu lielākā problēma – grēks dzimst mūsu pašu sirdīs, mūsu pašu domās. Faktiski, mēs paši esam sev pretinieki, Sātani, un, kā mēs it bieži mēdzam teikt, mēs paši esam sev vislielākie naidnieki vai pretinieki. Cīņa ar grēku un ļaunumu norisinās tepat uz zemes, mūsu pašu sirdīs un prātos.</p>	<p>Satan, the devil, demons, Lucifer, sin, evil... evil. I believe that most people think about these things at some times in their lives, and they don't have very good answers to their questions. This presentation is going to look at a Biblical perspective- because I submit to you that the Bible is God's word, and holds within its pages real answers to the questions which, consciously or unconsciously, we're asking. What I want to suggest is that the Bible teaches that the word "Satan" basically means an adversary, and that in fact, Satan doesn't exist as a personal being out in the cosmos. That's right-there's no dragon with seven heads and ten horns literally out there in the cosmos. All the evil in our lives is permitted under God's control. And sin-yes, sin, our biggest problem- and sin comes ultimately from within our own hearts, our own thinking. We, actually, are our own Satan, and as we all say so often, we are our own biggest enemy or adversary. The struggle with sin and evil is right down here on earth, right within human hearts and minds.</p>
<p>Bet apkārtējiem cilvēkiem uz ielas ir visdažādākie viedokļi. Cilvēki ir pagalam apjukuši.</p>	<p>But out on the street, there are all kinds of different views. People are terribly confused.</p>
<p>Es atvainojos... kādas ir <i>jūsu</i> domas par Sātanu?</p> <p>“Sātanu? Hm. Nekad neesmu par to domājis. Sātans? Vai tas nav tāds kā Eņģelis, kas nokritis no 99. stāva? Bet...piedodiet lūdzu, man ir jāiet, man nemaz nav laika!”</p> <p>“Labi!”</p>	<p>“Excuse me... what do <i>you</i> think about Satan?”</p> <p>“Satan? Wow. Never really thought about it. Or him. Whatever. Isn't he supposed to be, like, the Angel that fell off the 99th floor? But... I'm busy now, I gotta go!”</p> <p>“OK!”</p>
<p>“Es atvainojos... kādas ir <i>jūsu</i> domas par</p>	<p>“Excuse me... what do <i>you</i> think about</p>

<p>Sātanu?”</p> <p>“Kā lūdzu? Jūs teicāt “Sātanu?”</p> <p>“Jā, Sātanu!”.</p> <p>“Sātans...Sātans... Nu... es nezinu. Nelaiimes notiek kā ar labiem, tā ar sliktiem cilvēkiem...”</p> <p>“Paldies par mums veltīto laiku”</p>	<p>Satan?”</p> <p>“What? You said “Satan”?”</p> <p>“Yes that’s right!”</p> <p>“Satan... Satan... You know, I don’t know. Bad things happen, to good people, to bad people...”</p> <p>“Thank you for your time”</p>
<p>“Es atvainojos... Kādas ir jūsu domas par Sātanu?”</p> <p>“Ha? Nav ne jausmas! Piedodiet!”</p> <p>“Paldies”</p>	<p>“Excuse me... what do <i>you</i> think about Satan?”</p> <p>“Ha? No idea! Sorry!”</p> <p>“Thank you”</p>
<p>“Kādas ir <i>jūsu</i> domas par Sātanu?”</p> <p>“Ja jūs ticat Dievam, tad jūs ticat arī pretējai pusei, reliģijas otrai pusei. Ja jūs ticat Dievam, visam labajam, tad jūs ticēsit arī pretējai pusei, ļaunajai pusei.”</p>	<p>“What do <i>you</i> think about Satan?”</p> <p>“If you believe in God, then you believe also in the other side, the other side of religion. If you believe in God, in the good, then you will also believe in the other side, in the evil one”.</p>
<p>Atvainojiet... kādas ir jūsu domas par Sātanu?”</p> <p>“Sātans... hm, Sātans, nezinu. Grēks? Ļaunums? Ļaunprātība vai kaut kas tamlīdzīgs?”</p> <p>“Paldies”</p>	<p>“Excuse me... what do <i>you</i> think about Satan?”</p> <p>“ Satan... well, Satan, dunno. Sin? Evil? Wickedness or something like that?”</p> <p>“Thank you”</p>
<p>“Atvainojiet... kādās domās <i>jūs</i> esat par Sātanu?”</p> <p>‘Tas ir sliktums!’</p> <p>“Paldies”</p>	<p>“Excuse me... what do <i>you</i> think about Satan?”</p> <p>“It’s the bad!”</p> <p>“Thank you”</p>
<p>“Čau, ko jūs domājat par Sātanu?”</p> <p>“Nu, es domāju, ka Sātans ir ļoti ļauns cilvēks, sava veida pūķis. Es nu ar tādu gan negribētu būt draugos!”</p>	<p>“Hi, what do you think about Satan?”</p> <p>“Well I think Satan is a very wicked man, a kind of dragon. Well he shouldn’t be my friend, anyway!”</p>

<p>“Labi, paldies”</p>	<p>“OK thank you”</p>
<p>“Atvainojiet... Kādas ir jūsu domas par Sātānu?”</p> <p>Ā... vai to gadījumā nesauca par... kā tur bij... par Luciferu?”</p> <p>“Paldies”</p>	<p>“Excuse me what do you think about Satan?”</p> <p>“Umm... isn't he supposed to be... what's the word... Lucifer?”</p> <p>“Thank you”</p>
<p>Out on the street, there are all kinds of questions. But when people start thinking more deeply, the classical, popular understandings of Satan just don't add up. I mean, the standard idea is that Satan was an Angel who sinned and got thrown out into the garden of Eden where he tempted Adam and Eve, led them into sin, all sin is his fault, and he is now responsible for all kinds of evil and sin on the earth. God is painted as the “good guy”, and Satan as His kind of opposite number. The popular ideas of Satan are really just one dollar answers to million dollar questions. Because sin and evil are perhaps the hardest issues in our whole human experience. People from all over the world now, from all kinds of different backgrounds and perspectives, are coming to the same conclusions- that the standard popular ideas of Satan just don't add up:</p>	<p>Ārā uz ielas rodas daudz dažādu jautājumu. Bet kad cilvēki iedziļinās pārdomās, klasiskie, populārie priekšstati par Sātānu nerada kopīgu bildi. Ar to es domāju izplatītāko priekšstatu, ka Sātāns bija eņģelis, kas grēkoja un tika nomests Ēdenes dārzā, kur viņš kārdināja Ādamu un Ievu, ievēdot tos grēkā; viņš ir vainīgs visos grēkos, viņš ir atbildīgs par visa veida ļaunumu un apgrēcību virs zemes. Dievs tiek zīmēts kā “labais” un Sātāns kā Viņa pretstats. Šie plaši izplatītie priekšstati par Sātānu dod stipri vienkāršotu atbildi uz to jautājumu gūzmu, kas nodarbina cilvēka prātu, jo grēks un ļaunums nepārprotami ir vissarežģītākās problēmas, ar kurām nākas sastapties cilvēkam. Cilvēki visā pasaulē, visdažādākās izcelsmes un uzskatu cilvēki, nonāk pie viena un tā paša secinājuma – vispārpieņemtie uzskati par Sātānu vienkārši nesaistās kopā:</p>
<p>Here's Janet from New Zealand:</p>	<p>Lūk, ko saka Dženeta no Jaunzelandes:</p>
<p>“Well one of my questions was always: When did the Devil fall? Before creation? Before Adam was created? Afterwards? At the time prophesied in Revelation 12? At the time of Noah, when the sons of God married the daughters of men in Genesis 6?”</p>	<p>“Es vienmēr esmu domājusi par to: Kad Velns nokrita? Pirms radīšanas? Pirms Ādams tika radīts? Pēc tam? Laikā, kas paredzēts Atklāsmē 12? Noasa laikā, kad Dieva dēli precēja cilvēku meitas 1.Mozus 6?”</p>
<p>Sonia's a translator from France:</p>	<p>Soņa ir tulkoņtāja no Francijas:</p>
<p>“How can the <i>positive</i> spiritual effect of Satan be explained? The Bible talks about it- men were delivered to Satan, so they might learn not to blaspheme, so it says in 1 Timothy 1; deliverance to Satan results in “the destruction of the flesh” in 1 Corinthians 5. Surely all this only makes sense if ‘Satan’</p>	<p>“Kā lai izskaidro Sātāna pozitīvu garīgo iedarbību? Bībelē teikts – cilvēki tiek nodoti sātānam, lai viņi pārmācīti vairs nezaimotu Dievu, Tim.1:20; nodod sātānam “miesas samaitāšanai”, teikts 1.Kor.5:5. To var saprast, ja “sātāns” attiecas uz pretinieku, bet ne uz kādu kosmisku būtni, kuras mērķis</p>

<p>merely refers to an adversary, and not to some cosmic being bent on making us sin?</p>	<p>ir likt mums grēkot.</p>
<p>Charles is from Nigeria: “I guess most Africans believe in some Satan figure. But my question is, What exactly is our defence against the Devil? Why would Satan get scared off by our Bible reading, uttering the name of Christ, getting baptized, wearing or touching a cross, making the sign of the cross, or even reciting charms and the other things suggested by many churches?”.</p>	<p>Čarlzs ir no Nigērijas: Es domāju, ka vairums afrikāņu tic, ka ir tāda sātāniska būtne. Bet jautājums rodas: kā mums izsargāties no Velna? Kapēc lai Sātānu atvairītu mūsu Bībeles lasījumi, Kristus vārda pieminēšana, kristības, krusta nēsāšana vai pieskaršanās tam, krusta mešana vai lūgšanu skaitīšana, kā to sludina daudzas baznīcas?</p>
<p>Donald’s from China: “Belief in Satan is very popular in China, even amongst Christians. But Hebrews 2:14 says that Jesus destroyed the Devil on the cross. So how come that sin and evil are ever increasing in our world – if the Devil indeed is responsible for them? And if the Devil has been “destroyed” on the cross, in what sense is this personal being still alive and active? How can the Devil be judged at the last day if he was destroyed on the cross?”</p>	<p>Donalds no Ķīnas: “Ticība Sātānam ir plaši izplatīta Ķīnā, pat kristiešu starpā. Taču Ebr.2:14 teikts, ka Jēzus iznīcināja velnu krustā. Tad kā tas nāk, ka grēks un ļaunums arvien pieaug spēkā mūsu pasaulē – ja jau tas viss nāk no velna? Un ja velns tika “iznīcināts” krustā, kā tad šī būtne ir vēl aizvien dzīva un aktīva? Kā var sodīt velnu pēdējā dienā, ja viņš jau tika iznīcināts krustā?”</p>
<p>Josh comes from Florida in the USA: “Yeah I’ve been really confused by the idea that demons are supposed fallen Angels come down to earth to tempt humans to sin, or because they were cast down by God? If they were cast down by God in punishment for <i>their</i> sin, why then should humanity suffer because of that? Isn’t that like punishing a psychopath by giving him a loaded gun and casting him out of the courtroom into a school playground?”</p>	<p>Džošs no Floridas, ASV: Jā, mani vienmēr ir mulsinājusi doma par ļaunajiem gariem, kurus uzskata par kritušajiem eņģeļiem, kas nonākuši uz zemes, lai iekārdinātu cilvēku grēkot; kāpēc gan Dievs tos būtu nometis uz zemes? Ja Dievs tos nometa, sodot tos par <i>viņu</i> apgrēcību, tad kādēļ gan cilvēcei būtu viņu dēļ jācieš? Vai tas neizskatās pēc psihopāta sodīšanas, iedodot tam rokās pielādētu bisi un izmetot to no tiesas zāles tieši bērnu spēļu laukumā?”</p>
<p>Kevin’s from Brazil: “Well, if God is all powerful, that to me leaves no room for a Devil figure as is commonly believed in. Does God have, say, 50% of the power, and Satan has 50%, and they are battling it out up in the sky? That makes no sense to me”.</p>	<p>Kevins no Brazīlijas: “Nu, ja Dievs ir visspēcīgs, tad, manuprāt, tas izslēdz jebkuru sātāniskas būtnes iespējamību. Vai var iedomāties, ka Dievam būtu 50% varas un Sātānam 50%, un tie vestu cīņu kaut kur debesīs? Manuprāt, tas ir bezjēdzīgi.”</p>

<p>Guy's from South Africa:</p> <p>“Could or would we sin if the Devil didn't exist? If not, then surely we suffer and are punished unfairly for our sins? If we would, then to what extent is the Devil responsible for our sins, seeing we would sin anyway?”</p>	<p>Gajs no Dienvidāfrikas:</p> <p>“Vai mēs varētu grēkot un grēkotu, ja tāda Sātana nebūtu? Ja nē, tad mēs noteikti ciešam un tiekam netaisni sodīti par mūsu grēkiem? Ja mēs tik un tā grēkotu, tad kādā mērā ir Velns atbildīgs par mūsu grēkiem?”</p>
<p>Steve's an accountant from England:</p> <p>“Many Christian writers claim that God permits Satan to operate. But why, then, do we repeatedly read in the Bible of evil coming “from the Lord” and being “sent” by Him? Isaiah 45 is quite clear that both light and darkness, good and “evil” in the sense of disaster, all come from God. Micah 1 says that “Evil came down <i>from the Lord</i> unto Jerusalem. And so I could go on!”</p>	<p>Sīvs, grāmatvedis no Anglijas:</p> <p>Daudzi kristiešu autori apgalvo, ka Dievs ļaujot Sātanam darboties. Tad kāpēc mēs atkārtoti lasām Bībelē, ka ļaunums nāk no Dieva, ir Dieva sūtīts? Jesajas 45 skaidri teikts, ka Dievs dod svētību, “bet arī ļaunu”. Dievs rada gaismu un veido arī tumsību. “Tas Kungs visu to dara”. Mihai 1 lasām, ka “uzbrukušās briesmas nāca no Tā Kunga un ir aizsniegušās līdz Jeruzālemes vārtiem”. Un es vēl varētu turpināt tādā garā!”</p>
<p>John's a businessman from New Zealand:</p> <p>“If we Satan really exists as a person, with power to lead every human being into temptation, he must have enormous power and knowledge. So my question is, from where did he get such power and authority? Surely from God. After all, the Bible says that all power comes from God. Did God really send Satan down to earth with all that power and authority, if Satan was supposedly thrown out of Heaven?”</p> <p>Thank you.</p>	<p>Džons ir komersants no Jaunzelandes:</p> <p>“Ja Sātans pastāv kā būtne, kam piemīt vara iekārdināt jebkuru cilvēku, tad viņam piemīt milzīga vara un zināšanas. Tad man jājautā, no kurienes viņam tāds spēks un vara? Skaidrs, ka no Dieva. Galu galā Bībelē teikts, ka visa vara nāk no Dieva. Vai Dievs patiesi būtu sūtījis Sātānu uz zemi, dodot viņam spēku un varu, ja viņu, kā runā, nometa no debesīm?”</p> <p>“Paldies”</p>
<p>I could add many more such questions. I get lots of them by email, in response to reading our material at realdevil.info . I'd just like to read you from one email: “Can the Devil and those angels ever repent? Does he now have freewill? Did he ever have freewill? Was he originally of God's nature in Heaven? If Adam sinned but could repent, why could not Satan and the supposed fallen angels also repent? As Milton observed in <i>Paradise Lost</i>: “<i>Man</i> therefore shall find grace / The other [i.e. Satan] none”.”</p>	<p>Un es varētu turpināt, jo šādu jautājumu klāsts ir bezgalīgs. Es tos saņemu e-pastā kā lasītāju atsauksmes uz mūsu doto materiālu mājas lapā realdevil.info. Es tikai gribētu citēt vēl vienu e-pasta vēstuli: “Vai ir iespējams, ka Velns un šie eņģeļi varētu kādreiz nožēlot savus grēkus? Vai viņam tagad ir dota izvēles iespēja? Vai viņam vispār ir bijusi izvēles iespēja? Vai sākotnēji viņam bija Dieva daba debesīs? Ja Ādams grēkoja, bet varēja nožēlot grēku, kāpēc Sātans un šķietamie kritušie eņģeļi arī nevarētu nožēlot grēkus? Kā Miltons teicis “Zaudētajā paradīzē” “Cilvēks tadēļ gūs</p>

	žēlastību / Otrs [proti, Sātans] – nē”.
Pretty good questions, I'd say. So what does the Bible actually say?	Ļoti labi jautājumi, es teiktu. Bet ko tad īsti saka Bībele?
The Old Testament was written in Hebrew, and the Hebrew word “shatan” simply means an adversary. Let’s listen to someone who knows Biblical Hebrew explaining it:	Vecā Derība rakstīta ebreju valodā, un ebreju vārda “shatan” nozīme ir vienkārši pretinieks. Ieklausīsimies kāda bibliskās ebreju valodu zinātāja paskaidrojumos:
From ancient times there has always existed the idea that there is some kind of being outside of us who makes us sin and who is responsible for all the evil in the world. They call this being “Satan” but the word really just means an adversary. In Hebrew the word “shatan” is written like this.	Kopš seniem laikiem ir pastāvējusi doma par to, ka neatkarīgi no mums ir kāda būtne, kas liek mums grēkot un kas ir atbildīga par visu pasaules ļaunumu. Šo būtni sauca par “Sātānu”, taču šī vārda nozīme ir pretinieks. Ebreju valodā to raksta “shatan”.
The word means simply “an adversary”. As a word, it has no good or bad meaning attached to it. In the New Testament, the Hebrew word “satan” is also used. If we look in the New Testament at the Gospel of Matthew, chapter 16 verse 21.	Vārda nozīme ir tikai “pretinieks”. Vārdam kā tādām nav ne pozitīvas ne negatīvas pieskaņas. Arī Jaunajā Derībā lieto vārdu “sātans”. Ieskatīsimies Jaunajā Derībā Mateja evaņģēlija 16.nodaļas 21.pantā:
From that time on Jesus began to say plainly to his disciples, I must go to Jerusalem and suffer much from the elders, the chief priests, and the teachers of the Law. I will be put to death, but three days later I will be raised to life. Peter took Jesus aside and began to rebuke him. God forbid it, Lord! he said. That must never happen to you! Jesus turned around and said to Peter, Get away from me, Satan! You are an obstacle in my way, because these thoughts of yours don't come from God, but from man.	No tā laika Jēzus iesāka Saviem mācekļiem rādīt, ka Viņam vajagot noiet uz Jeruzalemi un daudz ciest no vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tikt nokautam, un trešā dienā augšāmcelties. Un Pēteris ņēma Viņu savrup un iesāka Viņu brīdināt, sacīdams: ‘Lai Dievs pasargā, Kungs, ka Tev tas nenotiek!’ Bet Viņš atgriezdamies sacīja uz Pēteri: ‘Atkāpies no Manis, sātān, tu Man esi par apgrēcību. Jo tu nedomā, kas Dievam, bet kas cilvēkam patīk.’”
When Jesus called Peter “Satan”, He didn't have the idea that Peter was a monster or a dragon with a long tail and big horns. But quite often in the Bible, both in the Old Testament and the New Testament, we have the idea that sin comes from inside us, and that is the great adversary, the great Satan. That's why by our thoughts and by the words which come from our thoughts we will be justified or condemned. The apostle Paul wrote to the Romans in chapter 7 verse 15	Kad Jēzus nosauca Pēteri par sātānu, Viņš nedomāja par Pēteri kā briesmoni vai pūķi ar garu asti un ragiem. Bībelē nereti, kā Vecajā, tā arī Jaunajā Derībā izskan doma, ka grēks ir mūsos, ka mūsos pašos mīt lielais pretinieks, lielais Sātans. Tadēļ pēc mūsu domām un vārdiem, kas tās izteic, mūs attaisnos vai nosodīs. Apustulis Pāvils rakstīja Vēstulē romiešiem 7.nodaļas 15.pantā:

<p>I do not understand what I do; for I don't do what I would like to do, but instead I do what I hate. Since what I do is what I don't want to do, this shows that I agree that the Law is right. So I am not really the one who does this thing; rather it is the sin that lives in me.</p>	<p>Jo es pats nesaprotu, ko es daru; jo nevis to, ko gribu, es daru, bet, ko ienīstu, to es daru. bet, ja es to daru, ko negribu, es piebalsoju bauslībai un atzīstu, ka tā ir laba. Bet tad jau vairs es tas neesmu, kas dara ļaunu, bet manī mītošais grēks.</p>
<p>So the fault for sin is not with some external being called Satan, he talks about the sin within me, it's not some person outside us that makes us sin, the source of sin is within us. It's the lusts within us which lead us actually to sin. Those thoughts are adversaries to the will of God.</p>	<p>Tā tad vaina par grēku nav meklējama kādā ārējā sātāniskā būtnē, viņš runā par grēku sevī, nav nekādas ārējas būtnes, kas mums liktu grēkot, grēka avots ir mūsos. Tās ir mūsu iekāres, kas mūs noved līdz grēkam. Šīs domas ir pretinieces Dieva gribai.</p>
<p>Sometimes the word is used to describe whole systems which are opposed to something. So in Revelation chapter 2 we read that Satan's throne or seat of power was in Pergamos. It clearly refers to the Roman power which had a seat of power in that town of Pergamos. I mean, Satan himself, as people classically understand "him", didn't and have a literal throne there in Pergamos.</p>	<p>Dažkārt vārdu "pretinieks" lieto, lai apzīmētu veselas sistēmas, kas nostājas pret kaut ko. Tā Atklāsmes 2.nodaļā mēs lasām, ka Sātana tronis jeb valdības vieta bija Pergamā. Tas nepārprotami attiecas uz romiešu impēriju, kuras varas pārstāvju mītne bija Pergamā. Proti, Sātans, kā "to" parasti izprot, nesēdēja tronī Pergamā.</p>
<p>And the biggest problem we have, the biggest adversary, the nastiest "satan", if you like, is our own sinful tendencies. Now let's get it clear- sin comes from within us. I'd like to read to you from Mark 7. Mark chapter 7, reading from verse 15:</p>	<p>Un mūsu vislielākā problēma, vislielākais pretinieks, visļaunākais "sātans", ja vēlaties, ir mūsu pašu grēcīgās tieksmes. Noskaidrosim reizi par visām reizēm – grēks izriet no cilvēka iekšienes. Es gribētu nolasīt jums Marka 7.nodaļas 15.pantu:</p>
<p>"There is nothing from outside the man that going into him can defile him; but the things which proceed out of the man are those that defile the man. ... whatever from without goes into the man, it cannot defile him; because it does not go into his heart but into his belly ... That which proceeds out of the man is what defiles the man. For from within, out of the heart of men, proceed evil thoughts, fornications, thefts, murders, adulteries, wickedness, deceit, pride, foolishness.</p>	<p>"Nekas cilvēku nevar apgānīt, kas no ārienes tanī ieiet, bet, kas no cilvēka iziet, tas apgāna cilvēku ...nekas, kas no ārpusē ieiet cilvēkā, viņu nevar apgānīt, Jo tas neiet viņa sirdī, bet vēderā, un iziet laukā...Kas no cilvēka iziet, tas apgāna cilvēku. Jo no iekšienes, no cilvēka sirds, iziet ļaunas domas, nešķīstība, zādzība, slepkavība, laulības pārkāpšana, mantkārība, blēdība, viltība, ienaidība, skaudība, Dieva zaimošana, lepnība, vieglprātība.</p>

<p>All these evil things proceed from within and defile the man.” That was reading Mark 7 from verse 15 up to verse 23</p>	<p>Viss tāds ļaunums iziet no iekšienes un apgāna cilvēku.” Tas ir lasījums no Marka 7.nodaļas, no 15. līdz 23.pantam.</p>
<p>And let’s go further to James 1. We’re going to be reading James chapter 1 from verse 13 down to verse 15.</p>	<p>Un tālāk lasīsim no Jēkaba 1.nodaļas. Jēkaba 1.nodaļa no 13. līdz 15.pantam.</p>
<p>“Every man is tempted, when he is dragged away by his own lust and enticed. Then the lust, when it has conceived, carries sin; and the sin, when it is fully grown, brings death.”</p>	<p>“Neviens, kas tiek kārdināts, lai nesaka: Dievs mani kārdina, - jo ļaunām kārdināšanām Dievs nav pieejams, un pats Viņš nevienu nekārdina. Bet katru kārdina viņa paša kārība, to vilinādama un valdzinādama. Pēc tam kārība, kad tā ieņēmusies, dzemdē grēku, bet grēks padarīts dzemdē nāvi.”</p>
<p>I work a lot with people battling addictions, here in Latvia alcoholism is especially a real problem. So many are trapped within those addictions by a strong belief that they are controlled by forces from outside themselves, basically, “Satan”. Recognizing that actually <i>we</i> are the problem, that the human mind <i>can</i> be transformed, and that we must take 100% responsibility for our sins, this has been the key to success in so many spiritual battles I’ve observed. This is where theology, if you like, doctrine, has a radical power in practice; it is intended for the radical transformation of human lives, human minds, in practice. This is why it does matter what we believe. Because Bible doctrines affect our lives. That’s why it’s important to get it right. What you believe is how you live, just like you are, in a way, what you eat. A person is what they believe.</p>	<p>Es daudz strādāju ar cilvēkiem, kas cīnās ar kaitīgiem ieradumiem; šeit Latvijā it sevišķi alkoholisms ir reāla problēma. Un daudzi, kas ir šo kaitīgo ieradumu varā, ir pārliecināti, ka tos vada ārēji spēki, galvenokārt “Sātans”. Nākšana pie atziņas, ka patiesībā <i>mēs</i> esam pie vainas, ka cilvēka prātu <i>var</i> pārveidot, un ka mums ir jāuzņemas 100% atbildība par mūsu grēkiem; tā ir bijusi veiksmes atslēdzīna daudzus garīgos cīņiņos, kurus man nācies novērot. Tieši šajā gadījumā teoloģijai, jeb, ja jums tīk, ticības mācībai ir radikāli praktiska loma, tā ir domāta cilvēka dzīves, cilvēka prāta radikāli praktiskai pārveidošanai. Tadēļ ir no svara tas, kam mēs ticam. Jo Bībeles mācība atstāj iespaidu uz mūsu dzīvi. Tadēļ ir svarīgi to pareizi izprast. Jūsu ticība ir jūsu dzīve, tāpat kā savā ziņā jūs esat tas, ko jūs ēdat. Cilvēks ir tas, kam viņš tic.</p>
<p>People who have rejected the standard idea of Satan have really found great freedom</p>	<p>Cilvēki, kas atteikušies no vispārpieņemtās domas par Sātanu, ir atraduši patiesu brīvību.</p>
<p>Josh, what did it mean for you in practice once you understood the truth about Satan?</p>	<p>Džos, kādā veidā sapratne par Sātana būtību ir praktiski ietekmējusi jūsu dzīvi?</p>
<p>“Yeah I think for me it was a matter of having a real choice, that there was no longer this super being which had power over me. It made me realize I had choices, real choices. Real freewill”.</p>	<p>“Jā, es domāju tā man deva patiesas brīvas izvēles iespēju; sapratni, ka pār mani nav varas nekādai ļaunai būtnei. Es sapratu, ka izvēle ir tikai manā ziņā. Patiesa brīvas izvēles iespēja.”</p>
<p>Right. Real freewill. This whole thing is a</p>	<p>Tā tas patiesi ir. Brīva izvēle. Tās ir kāpnes,</p>

<p>ladder to reach the stars. Real freedom. Now John, you've written and spoken a lot about forgiveness. Has your understanding of Satan affected your thinking about forgiveness at all?</p>	<p>kas ved uz zvaigznēm. Patiesa brīvība. Džon, tu esi daudz rakstījis un runājis par piedošanu. Vai tava sapratne par Sātanu ir atstājusi kādu iespaidu uz domām par piedošanu?</p>
<p>“It certainly has. It’s made a big difference actually. Once we allow ourselves to say “the devil made me do it!” then we are refusing to take responsibility for our own actions and their damage to others. And also, the other way around. I mean, that to forgive people we must face what they did, not just excuse them. If we say that “Well, the devil made him do that to me”, to forgive him is so much harder. Face what he did to you. And forgive him. I think we need to leave the orthodox idea of Satan right out of it”.</p>	<p>“Protams! Faktiski ļoti lielu iespaidu. Reiz mēs atļaujamies teikt “sātans bij mani apsēdis”, tad mēs atsakāmies uzņemt atbildību par mūsu pašu nodarīto kaitējumu citiem. Un arī otrādi. Ar to es domāju, ka, lai piedotu citiem, mums ir jāapzinās, ko viņi ir nodarījuši, nevis vienkārši attaisnot tos. Ja mēs sakām, “tas bija Sātans, kas lika viņam tā izrīkoties ar mani”, tad ir jo grūtāk viņam piedot. Ir skaidri jāapzinās, ko viņš jums ir nodarījis. Un jāpiedod. Un tradicionālai domai par sātanu ar to nav nekāda sakara.</p>
<p>Donald, from a Chinese perspective, what are your thoughts?</p> <p>“I’ve thought a lot about all this. It seems to me that we demonize people very easily. We transfer our sin onto them. Iran calls America “the great satan”, we seem to draw horns and a tail on people. But people are only people, no more and no less. By facing up to the fact that sin is our fault, our fault as individuals, as societies, we get far closer to reality. We can deal with people for who they are and for how they really act, without assuming they are just puppets of some being called Satan”.</p>	<p>Donald, ko jūs par to domājat, ķīniešu būdams?</p> <p>Es daudz par to visu esmu domājis. Man šķiet, ka mēs pārāk viegli piedēvējam cilvēkiem ļaunumu. Mēs pārceļam savu vainu uz citiem. Irāna dēvē Ameriku par “lielo Sātanu”, šķiet, ka mēs piezīmējam cilvēkiem ragus un astes. Bet cilvēki ir tikai cilvēki, ne vairāk, ne mazāk. Nevairoties no tā fakta, ka mūsu grēkos mēs paši esam vainojami, kā indivīdi un kā kopienas, mēs daudz pilnīgāk tveram realitāti. Mēs attiecāmies prēt cilvēkiem kā tādiem, kādi viņi ir, nepiedēvējot tiem kādas sātāniskas būtnes marionešu lomu.</p>
<p>Very interesting. Janet, penny for your thoughts!</p> <p>“One verse I like is James 4:7 “Resist the Devil and he will flee from you” . I find it quite a problem if we are wrestling with a literal beast who runs away just because we put up a fight. The point is, resist the sin within us, and victory comes so much easier”.</p>	<p>Ļoti interesanti! Džanet, par ko tu esi aizdomājusies?</p> <p>Man patīk Jēkaba vārdi Jēkaba vēstulē 4:7: “Stājieties pretim velnam, un viņš bēgs no jums”. Iedomājieties, ka jūs stājieties pretim burtiskam zvēram, kas bēg prom, tiklīdz jūs esiet gatavi cīņai. Tā ir pareiza doma, stājies pretim grēkam, kas ir mūsos, un uzvara nāks daudz vieglāk.</p>
<p>Finally Charles?</p> <p>“I think belief in a personal Satan is so popular, because it takes the focus away from our own struggle with our innermost nature and thoughts. It makes us look</p>	<p>Un beidzot, Čārlz?</p> <p>“Es domāju, ka ticība Sātānam ir tik populāra, tāpēc ka tā novirza mūs no mūsu pašu cīņas ar mūsu dabu un domām. Tā liek mums izskatīties</p>

<p>better, and others look worse. In fact actually I would say it makes us as humans look better than we are, it excuses us from the mess we have made on this earth”.</p> <p>Thankyou.</p>	<p>labākiem pašu acīs, un citiem izskatīties sliktākiem. Es teiktu, ka tā liek cilvēkiem izskatīties labākiem nekā mēs patiesībā esam, nevainojot mūs tai ķezā, ko mēs esam radījuši uz zemes.”</p> <p>Paldies.</p>
<p>I’ve done quite a bit of work with my friend Juris, and I’d like to ask him to tell us just a little bit of his spiritual story.</p>	<p>Es esmu diezgan daudz strādājis ar savu draugu Juri, un es gribētu palūgt, lai viņš mums pastāstītu savu garīgās dzīves vēsturi.</p>
<p>Yes, there was the situation that earlier, I believed in a personal devil</p>	<p>Jā, agrāk es ticēju Sātana pastāvēšanai.</p>
<p>I thought that if I did anything bad, it wasn’t really my guilt, it was the devil’s.</p>	<p>Es domāju, ja es daru ko sliktu, tā nav mana vaina, tur pie vainas ir Sātans.</p>
<p>But over time I came to understand that really there is no devil in that sense.</p>	<p>Bet pēc kāda laika es nācu pie atziņas, ka tāda Sātana, kā es to biju iedomājies, nemaz nav.</p>
<p>I came to realize that sin comes from inside us, and we’ve got to control ourselves, within.</p>	<p>Es atzinu, ka grēks nāk no mums pašiem, ka mums pašiem ir sevi jāsavaldā.</p>
<p>I didn’t have a very good life.</p>	<p>Mana dzīve nebija no labajām.</p>
<p>When I finally understood that everything was only in my hands in that sense</p>	<p>Kad es beidzot sapratu, ka viss ir atkarīgs tikai no manis,</p>
<p>My life improved and turned around by 180 degrees.</p>	<p>Mana dzīve uzlabojās un pagriezās par 180 grādiem.</p>
<p>I found work, friends.</p>	<p>Es atradu darbu, draugus.</p>
<p>I came to find myself, which is maybe every person’s dream.</p>	<p>Es atradu sevi pašu, kas, varētu teikt, ir katra cilvēka sapnis.</p>
<p>The main lesson for me in this issue was to take complete responsibility for my own actions and not to blame any being like satan.</p>	<p>Galvenā mācība manā gadījumā bija tā, ka man pašam bija jāuzņemas atbildība par savām gaitām un nebija jāvaino nekāda sātāniska būtne.</p>
<p>Life’s now great.</p>	<p>Tagad mana dzīve ir lieliska.</p>
<p>So one of the biggest problems I find with this Satan thing is that it minimizes sin. I mean, I found so many people who had addiction problems who were convinced they were unable to get above alcohol or drugs because they thought they were under Satan’s control. But when you tell them that it’s really you, the real enemy is you, they find this very attractive, very</p>	<p>Tāpat vislielākā problēma, runājot par Sātanu ir tajā, ka ticība Sātanam mazina atbildību par grēku. Es ar to domāju tos daudzus cilvēkus ar atkarības problēmām, kas ir pārliecināti, ka viņi nav spējīgi cīnīties ar alkohola vai narkotiku atkarību, jo ir pakļauti Sātana varai. Bet kad tu viņiem pasaki, ka pats, tu pats esi sev ienaidnieks, tas viņus</p>

helpful, in taking responsibility. We've had a number of cases here where people have really changed their lives through understanding the Satan issue.	uzrunā un palīdz pašiem uzņemties atbildību. Mums šeit ir bijuši vairāki gadījumi, kad cilvēki patiesi ir spējuši mainīt savas dzīves gaitu, nonākot pie pareizās Sātana izpratnes.
You think they really are shifting responsibility to Satan, then?	Tad jūs domājat, ka viņi tiešām pārbīda atbildību uz Sātanu?
Yes, so they tell me. So they think. That it's not quite their fault, it's Satan's fault. But once they realize there's no Satan, Satan is me, they change.	Jā, tā viņi saka. Pēc viņu domām, tā nav viņu, bet gan Sātana vaina. Bet tiklīdz viņi izprot, ka tāda Sātana nemaz nav, ka es pats esmu tas Sātans, viņi mainās.
Putting all that experience into more Biblical terms, I'd like to think a bit about the implications of just one Bible verse, Hebrews chapter 2 verse 14. Hebrews chapter 2 verse 14:	Lai visu šo pieredzi izteiktu Bībeles vārdos, es gribētu pievērsties Vēstules ebrejiem 2.nodaļas 14.pantam. 2.nodaļas 14.pants:
“Since then the children [that's us] are sharers in flesh and blood, Jesus also himself in like manner partook of the same nature; so that through his death he might destroy him that had the power of death, that is, the Devil; and might deliver all those who through fear of death [that's humanity] were all their lifetime subject to bondage”.	„Tā kā bērniem [proti, mums] ir asinis un miesa, tad arī Viņš tāpat to ir pieņēmis, lai ar nāvi iznīcinātu to, kam nāves vara, tas ir, velnu, un atsvabinātu visus [t.i., cilvēci], kas visu mūžu nāves baiļu dēļ bija verdzībā”
So Jesus had our nature and died in order to destroy “the Devil”. Romans 8 verse 3, Romans 8 verse 3 says that “God ... by sending his own Son in the likeness of sinful man (that is, in our human nature) ... condemned sin in sinful man “.	Tāpat Jēzum bija mūsu daba un Viņš mira, lai iznīcinātu „Sātanu”. Romiešiem 8. nodaļas 3.pantā teikts: „To ir darījis Dievs: sūtīdams Savu paša Dēlu grēcīgās miesas veidā (proti, mūsu cilvēku dabas veidā) un grēka dēļ, Viņš grēku, kas bija miesā, pazudinājis uz nāvi”.
This shows that the Devil and the sinful tendencies that are naturally within us are effectively the same. The verse in Hebrews chapter 2 said that the devil has “the power of death”. But Romans 6 verse 23 and very often in the Bible says that <i>sin</i> has the power of death. But Hebrews 2 said that the devil had the power of death. So the devil and sin are in that sense in parallel.	Tas norāda uz to, ka Sātans un grēcīgās tieksmes, kas mājo mūsu dabā, ir faktiski viens un tas pats. Vēstules ebrejiem 2.nodaļas pants saka, ka velnam ir „nāves vara”. Bet Vēstules romiešiem 6.nodaļas 23. pantā, kā arī nereti citviet Bībelē, teikts, ka <i>grēkam</i> ir nāves vara. Tāpat velns/sātans un grēks šajā ziņā ir viens un tas pats.
Sin in the end is our greatest accuser. Your sin is your greatest accuser, my sin is my greatest accuser, my greatest enemy, my greatest adversary.	Beigu beigās grēks ir mūsu galvenais apsūdzētājs. Jūsu grēks ir jūsu galvenais apsūdzētājs, mans grēks ir mans galvenais apsūdzētājs, mans lielākais ienaidnieks, mans galvenais pretinieks.
First of John chapter 3, let's have a look over	Ieskatīsimies Jāņa 1.vēstules 3.nodaļā,

<p>there, towards the end of the New Testament, first of John chapter 3 makes the same kind of parallel between the devil and sin. First of John chapter 3: “For this purpose the Son of God was manifested, that he might destroy the works of the Devil”. But let’s go on in the same chapter to verse 5, “Jesus was manifested to take away our sins”. It just said He was manifested to destroy the works of the devil. So “our sins” are the works done by the “devil”. And where does sin come from? We already saw from the Bible- from within us. And we have to take complete responsibility for our sins. And actually, you know all this anyway, from your own experience, if you’re honest.</p>	<p>Jaunās Derības beigu daļā. Arī šeit tiek vilkta paralēle starp sātanu un grēku. “Tamdēļ Dieva Dēls ir atnācis, lai Viņš iznīcinātu velna darbus”. Bet lasīsim tālāk, 3. nodaļas 5.pantā ir teikts, “ka Viņš ir atklājies, lai grēkus atņemtu”. Un tikko bija teikts, ka Viņš ir atklājies, lai iznīcinātu velna darbus. Tātad “mūsu grēki” ir “velna” darbi. Un no kurienes nāk grēks? Mēs jau lasījām Bībelē – no mums pašiem. Un mums ir jāuzņemas pilnīga atbildība par mūsu grēkiem. Un faktiski, būsime godīgi, tas jums pašiem ir ļoti labi zināms no jūsu pašu pieredzes.</p>
<p>If we truly perceive and believe that in fact ‘the Devil’ and its power has been vanquished in Jesus, in His death, as the Bible teaches; if we survey the cross of Jesus and see there the power of sin, the power of the Devil finally slaughtered in the perfect mind of the Lord Jesus as He hung there, and if we realize that that ultimate victory of victories has been shared with all us who are baptized into Him...the source, the root cause, of so much neurosis and dysfunction, fear, is revealed to us as powerless. No fear of even death itself, ultimately. We may fear the process, but not ultimately. No fear even of the ultimate consequence of our sins, which is death. Because sin has been conquered in Jesus, and we are in Him if we are properly baptized into Him.</p>	<p>Ja mēs patiesi apzināties un ticam, ka faktiski Jēzus Savā nāvē ir iznīcinājis velnu un tā varu, kā Bībele mums māca; ja mēs lūkojamies uz Jēzus krustu un redzam, kā grēka vara, velna vara ir galīgi iznīcināta Kunga Jēzus nevainojamajā prātā, kad Viņš karājās krustā, un mēs atskārstam, ka Viņš dalās šajā galīgajā uzvaru uzvarā ar mums, kas ir kristīti Viņa Vārdā... tad primārajam neurožu, disfunkciju un bailu iemeslam vairs nav varas pār mums. Arī pati nāve galu galā vairs nebaida. Mūs var biedēt tās norise, taču ne pati nāve. Nebaida arī mūsu grēku galīgā alga, kas ir nāve. Jo grēks ir iznīcināts Jēzū, un mēs esam Viņā, ja mēs esam pareizi kristīti Viņā.</p>
<p>I used to think we were pretty much alone in our view of Satan. But I found there are many many thinkers, writers, who’ve come to the same conclusion. Now we don’t need to get our support for truth or for an idea from the fact that other respectable people think the same. I hope that if it came to it for me, if it came to it for you, we would stand with our backs to the world if we thought the Bible was really behind us. But all the same, on a human level, if you like, it’s very interesting to find, reading around this subject, that so many people have come to</p>	<p>Vienu laiku es domāju, ka mēs vienīgie esam tādās domās par Sātānu. Bet es atrodu, ka ļoti daudzi domātāji un rakstnieki ir nākuši pie šī paša secinājuma. Nav jau nekādas vajadzības, lai patiesība saņemtu citu ievērojamu cilvēku atbalstu. Es ticu, ja tā ir nākusi pie manis, ja tā ir nākusi pie jums, tad mēs varam pagriezties ar muguru pret visu pasauli, apzinoties, ka mūsu pusē ir Bībele. Taču, no cilvēku redzes viedokļa, ir ļoti interesanti uzzināt, lasot par šo tematu, ka tik daudzi ir nākuši pie šī paša secinājuma. Piemēram, ļoti</p>

<p>the same conclusions. Take a very popular Christian author Paul Tournier. I think I've got about all his books on my bookshelves somewhere and I think I've read nearly all of them.</p>	<p>populārs kristiešu autors <i>Paul Tournier</i>. Man šķiet, ka manā grāmatu plauktā ir gandrīz visas viņa grāmatas, un es tās gandrīz visas esmu lasījis.</p>
<p>In all of these books, he's coming out with the same idea- that the real struggle within the human mind is the ultimate struggle between sin and righteousness, between light and darkness. Paul Tournier was a fantastically popular writer, and it's a big theme in all his books. And there's one particular book which he wrote, in English translation it's called, <i>The Violence Within</i>. It's very similar to another popular writer, the French sociologist Claude Levi-Strauss, who came to the same conclusions, in a book of his <i>The Savage Mind</i>. That the real problem is our own mind, not some being outside us, but the struggle is within, and we must take complete responsibility for that struggle.</p>	<p>Visās šajās grāmatās viņš pauž to pašu atziņu – ka patiesā cīņa starp grēku un tikumību, starp gaismu un tumsu norisinās cilvēka prātā. P. Tournier bija fantastiski populārs autors, un šī tēma dominē visās viņa grāmatās. Un it īpaši vienā grāmatā, kuras nosaukums angļu tulkojumā skan „Varmācība mūsos”. Tā ir stipri līdzīga cita populāra rakstnieka, franču sociologa Kloda Levi-Strausa grāmatai „Mežonīgais prāts”, kura pauž tās pašas domas. Ka patiesā problēma ir mūsu prāts, nevis kāda ārēja būtne, ka cīņa notiek mūsos, un mums ir jāuzņemas atbildība par šīs cīņas iznākumu.</p>
<p>My book “The Real Devil”, which you can get free from realdevil.info, this has got a few hundred footnotes, to studies by theologians, psychologists, professionals, which have come to the same conclusions. We are not alone in this rejection of Satan as a personal being. Another book, <i>The Reality of the Devil: Evil Within Man</i>. A lot of thinkers have come to the same conclusion. But let me say again, whether we stand with our backs to the world, doesn't make any real difference; if this is what the Bible teaches, so be it. But I'm just saying that humanly speaking, it's a comfort that other people are thinking the same.</p>	<p>Manā grāmatā „Īstenais nelabais”, kuru jūs varat pasūtīt par brīvu mājas lapā realdevil.info, ir simtiem zemteksta norāžu uz teologu, psihologu, citu zinātņu pārstāvju pētījumiem, kuri ir nonākuši pie šiem pašiem secinājumiem. Mēs neesam vienīgie, kas noraida Sātana kā reālas būtnes esamību. Vēl viena grāmata „Reālais Sātans: ļaunums cilvēkā”. Daudzi domātāji nonāk pie šī slēdziena. Bet es vēlreiz gribu atkārtot, ja arī mēs šinī ziņā stāvam pretim visai pasaulei, tam nav nekādas nozīmes, jo tāda ir Bībeles mācība, un tā tas ir! Tikai tīri cilvēcīgi runājot, ir patīkami, ka citi cilvēki arī domā tāpat.</p>
<p>So summing up, I'd say that the 'Devil' remains an unexamined assumption in the minds of very many Christian people, and people generally. The presence of unexamined assumptions in our lives and hearts, in our worldviews, ought to be a red flag to us. Why not examine it. We live in an age where every paradigm is examined, every tradition overturned etc. So have a look at this subject for yourself. Because it's so important that we take responsibility for our</p>	<p>Un rezumējot, es teiktu, ka „Sātans” paliek daudzu kristiešu, un vispār cilvēku prātos par neizpētītu pieņēmumu. Neizvērtēti pieņēmumi mūsu dzīvēs un prātos, mūsu pasaules uzskatos būtu jāuztver kā briesmu signāls. Kāpēc gan to neizvērtēt? Mēs dzīvojam laikā, kad katra paradigma tiek izvērtēta, katra tradīcija apgriezta otrādi un tā joprojām. Tad pievērsieties šai problēmai. Jo ir svarīgi, lai mēs uzņemtos atbildību par to, ko mēs darām. Un apjaustu, ka īstenībā</p>

<p>behaviour. And to realize that actually the struggle that is within us has ultimately been won, because the Lord Jesus, because He had our nature, has ultimately destroyed the power of death. Facing up to the fact that we are serious sinners is not a pleasant thing, we'd rather that was not the case. We don't like taking ultimate responsibility.</p>	<p>cīņa, kas norisinās mūsu prātos, ir jau izcīnīta, jo Kungs Jēzus, kam bija mūsu daba, ir pamatā iznīcinājis nāves varu. Nav patīkami apzināties to, ka mēs esam nopietni grēcinieki, gribētos lai tas tā nebūtu. Mums nepatīk uzņemt galējo atbildību.</p>
<p>But this is the way to true freedom. The fact that the Lord Jesus Christ shared our nature and overcame sin, and we can identify with Him by baptism, this is the good news of the Gospel. It's so much easier to simply demonize a few wicked people, to blame other people.</p>	<p>Bet tas ir ceļš uz patiesu brīvību. Tas, ka Kungs Jēzus Kristus bija mūsu dabas un pārvarēja grēku, un mēs varam identificēties ar Viņu caur kristībām, tā ir evaņģēlija labā ziņa. Ir daudz vienkāršāk piedēvēt ļaunumu vienam vai otram ļaunam cilvēkiem, vainot citus.</p>
<p>Solzhenitsyn was a guy who both experienced and reflected upon evil more than most. There's a quote of his from <i>The Gulag Archipelago</i> which I'd like to share with you. I have it on my laptop: "If only it were all so simple! If only... it were necessary only to separate [evil people] from the rest of us and destroy them! But the line dividing good and evil cuts through the heart of every human being. And who is willing to destroy a piece of his own heart?"</p>	<p>Solžeņicins bija tas, kurš pieredzēja ļaunumu un domāja par to vairāk par citiem. Manā datorā ir citāts no viņa grāmatas „Gulaga arhipelags”, ko es jums piedāvāju: „Ja tikai tas viss būtu tik vienkārši! Ja tikai... būtu nepieciešams vienkārši nodalīt [ļaunos cilvēkus] no mums pārējiem un iznīcināt tos! Taču robeža, kas atdala labo no ļaunā, iet caur katra cilvēka sirdi. Un kurš vēlētos iznīcināt savas sirds daļu?”</p>
<p>If now towards the end of our presentation you're thinking "Yeah, interesting..." and go off and have a coffee and get something out of the fridge and forget about it... I will have failed. Please, don't leave it here. We are talking here in deadly earnest about the very essence of Christianity- which is to be spiritually minded, to overcome temptation within, to have the mind of Christ. Have a serious read through "The Real Devil". It's there at realdevil.info . You can get the PDF, you can order the book for free. And don't give yourself any rest until you've been properly baptized into Jesus, so that His victory over sin and death becomes yours. Of course, you will have questions, doubts, unease. And I understand that. Pray about it, and drop us an email- info@carelinks.net. Or if you want to have it out with me personally, I'm Duncan Heaster and my personal email is dh@heaster.org. God bless you.</p>	<p>Ja tagad šīs prezentācijas beigās jūs domājat „Jā, interesanti...” un dodaties iedzert kafiju un uzkodām paņemt kaut ko no ledus skapja un aizmirst par to visu... es nebūšu sasniedzis savu mērķi. Lūdzu, neatstājiet to tā. Mēs šeit ļoti nopietni runājam par kristietības būtību – kas nozīmē garīgumu, kārdinājumu pārvarēšanu sevī, dzīvi Kristus garā. Uzmanīgi izlasiet grāmatu „Īstenais nelabais”. Tā ir pieejama mājas lapā realdevil.info. Jūs varat saņemt PDF, jūs varat pasūtīt grāmatu par velti. Un neliekaties mierā, kamēr jūs nebūsiat pienācīgi kristīti Jēzus Vārdā, lai Viņa uzvara pār grēku un nāvi kļūtu arī jūsējā. Jums, protams, radīsies jautājumi, šaubas, nemiers. Es to saprotu. Lūdziet Dievu par to, un sūtiet mums e-pastu info@carelinks.net . Vai arī, ja vēlaties par to parunāt personīgi, mans vārds ir Dankans Hīsters un mana personīgā e-pasta adrese ir dh@heaster.org.</p>

	Lai Dievs jūs svētī!